

[Poulsgaard]

man tænker på, hvordan ministeren ellers er blevet skældt ud af venstrefløjen. Dermed er ikke sagt, at vi kan støtte forslaget, langtfra. Selv om ministeren henviser til, at dette er gennemført på museer, i zoologiske haver og teatre, behøver det jo ikke at være en god idé. Det er simpelt hen en uskik at lægge tingene over til disse mennesker dér, så man næsten sætter folketinget ud af spillet. Jeg er i hvert fald enig med hr. Bernhard Baunsgaard, når han siger, at det ikke er nok, at man orienterer ministeren, man må også orientere folketinget, så vi kan følge lidt med. Det var fornuftig snak. Det er altså en uskik, man er kommet ind på her, fordi ministeren, tror jeg, er personligt fornærmet og ikke vil være gummistempel.

Om den særbeskatning, som nu falder væk, er der at sige, at der da er en masse mennesker i dette land, der har særbeskatning. De kan med lige så god ret sige, at det er forkert, at den særbeskatning falder væk. Mit parti synes, at skat er noget grimme noget. Jeg ved ikke, hvordan vi vil stille os til den lovparagraf, når vi kommer så langt, men vi er altså ikke særlig positive i øjeblikket.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til delegeringen til musikrådet og for tilslutningen til, at vi nu påbegynder aftrapningen af den kulturelle fond. Det var vist også stort set, hvad jeg havde at takke for.

Så vil jeg sige om det forslag, som musikrådet er kommet til, at det naturligvis er et godt forslag. Det er flot klaret, at man har formået at få så mange til at bakke det op. Det betyder formodentlig, at musikrådet har fundet en balance mellem de forskellige interesser, som alle så nogenlunde har accepteret.

Hvis man ser på, hvad forslaget indeholder, kan man vel i al venlighed selvfølgelig karakterisere det som én stor bevillingsansøgning. Der er ikke de store reformer i systemerne, men man ønsker simpelt hen flere penge til en eksisterende lov plus nogle ændringer: en ændring om, at Københavns og Frederiksberg kommuner opretter kommunale musikudvalg, en ændring om, at staten for fremtiden yder 75 pct. til Sjællands Symfoni-

orkester mod nu 50 pct., og et forslag om, at kommunerne bliver forpligtet til, hvor der er kulturelle samråd, at tage musiklivets repræsentanter ind heri. Disse og de øvrige forslag vil altså betyde merudgifter i 1987, 1988 og 1989 stigende til 20 mill. kr., og det er selvfølgelig mange penge.

Angående udsættelsen er det, som om der ikke rigtig er nogen, der tror på, at der er en ærlig vilje til at forhandle med amter og kommuner. Fru Birthe Hansen karakteriserede, hvordan sådan nogle forhandlinger normalt fandt sted. Det er ikke den forhandlingssituation, der foreligger nu. Der foreligger det, at staten kommer med nogle penge i hånden, med et antal millioner kroner, som man ønsker at lægge oven i den gældende lov. Derefter er spørgsmålet til kommunerne og amterne, om de kan forestille sig en anden byrdefordeling vedrørende de eksisterende bevillinger, dels de penge, staten gerne vil yde, dels det, som kommuner og amter måske ville yde. Det er rigtigt, at det er tanken – som fru Birthe Hansen måske lidt skeptisk refererede – at kommunerne, hvor der er tale om mindre og mere lokalt betonede arrangementer, i højere grad kunne gå ind, hvori- mod staten med øgede bevillinger skulle gå ind angående de dyre, mere landsdækkende og generelle ordninger som uddannelser, eller hvad det nu kunne være. Heri ligger der ikke noget som helst bondefangeri eller diktat eller andet over for kommunerne. Det er et tilbud til kommunerne om, at staten gerne vil gå ind med nogle flere penge, mens vi gerne vil drøfte, om de derefter vil være med i en aftale om en anden byrdefordeling.

Det er muligt, det ikke kan lade sig gøre, men jeg synes, det kunne være værd at forsøge. Det er måske en ting, jeg har manglet, men det kan jeg ikke bebrejde musikrådet, for jeg har ikke bedt musikrådet om for et år siden at beskæftige sig med dette problem, for jeg syntes måske ikke på det tidspunkt, at jeg selv turde spille ud med det. Det er sådan noget, der sker, når man har været minister et stykke tid, at man synes, det kunne være en god idé. Det er i øvrigt en idé, som jeg mener at vi uden sparehensigter skal tale med kommunerne om på andre områder. Jeg er tilfreds med, at der trods alt ikke er udtrykt et flertal imod tankegangen, men at man naturligvis forventer, at det ikke er et spørgsmål om at få kommunerne til at bakke